

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Eridanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

IOANNIS IOVIANI PONTA-
NI ERIDANORVM. LI-
BER PRIMVS.

AD ERIDANVM.

Aeruleis generose vadis, Rex dis
uitis agri,
Gallica qui medio flumine re-
gna secas.
Heliades cui ferta parant, uene-
rantur & amnes,
Nereus & placidis accipit hospes aquis,
Nympharum cui dia chorus Ferraria mater
Ducit, & ad thalamos uxor amata canit.
Non Charites desunt illi, non carmina Musæ
Culta negant, dulcis gratia in ore sonat.
Tum tibi per tacitas serpit noua flamma medullas,
Vreres, & medio feruet in amne calor.
Salue amnis, salue Hesperidum regnator aquarum,
Cuius & in coelo flumina nota micant.
Te propter, fontesq; tuos nitet aureus ille,
Vina Ioui gelidis qui sua miscet aquis,
Te propter iaculumq; ferus clypeumq; reliquit,
Dum stupet ad Veneris gaudia prima deus.
Sicabat madidos Venus aurea forte capillos
Nuda quidem, si non parte tegatur aquis,
Pectus aquis tegitur. cervix, humeriq; superstant,
Subleuat effusas sedula dextra comas,
Ima papillarum tegitur pars. eminent illa
Punicea Charites, quam coluere rosa.

Candorem referunt undæ, micat aura capillo,
 Singula sub vitrea membra notantur aqua.
 Ipsa sua dea dote sibi blandita superbit,
 Mirum ait est, nostro si quis amore calet?
 Mirum si cœlo regnat Venus? inter & arma
 Conqueritur nostras ferreus ille faces?
 Quid nunc si uideat? quos sentiat ipse calores?
 Abijciat uel nunc arma, quirimq; suam?
 Dicebat, sicamq; comam studiosa ligabat,
 Nam Charites molli littore somnus habet.
 Prodit ab insidijs iuuenis, prensatq; pauentem,
 Implicat & cupida candida colla manu.
 Ter collo dentem impressit, ter utrunque labellum
 Strinxit, & audaceis huc agit, hucq; manus.
 Illa dolet, gaudetq; simul refugitq; cupitq;
 Vim nollet, uellet sed sua furta tegi.
 Oscula nunc offert, nunc auersatur amantem,
 Et miscet blandis tristia uerba iocis.
 Ad uotum properabat amans, strepuere salicta
 Proxima sollicitum qua mouet aura nemus.
 Expauere simul, simul & latuisse uolebant,
 Sed nec quo fugiant, quo ue tegantur, habent.
 Ipse deos miserans atram de gurgite nubem
 Obijcis, & latebris abdis opace tuis.
 Illic securo uenere ad gaudia cursu,
 Mille modos matri dulce retexit amor.
 Dic Mars, dic Gradiue potens ubi cuspis, ubi hasta?
 Scit Venus, ad ripas illa relictæ iacent.
 Illa puer Veneris tractat, ridetq; sed ipse
 In Veneris manibus bella mouere sinu.

ERIDANORVM

Bella moue, nunc diue sapis, nunc consere pugnas.

Hostis adest. tamen est præposuisse torum,

Deliciasq; tori molles, placidamq; quietem,

Et dominæ in tenero molle cubare sinu.

Salue iterum Eridane, nam tu quoq; iungis amantes,

Tu quoq; concilias quos suus urget amor.

Tu uatem, teneræq; senem placare puellæ,

Et cupis, & ducis muneris esse tui.

Ergo perpetuos Ticinus, & Abdua fontes

Certatim, & famulas Mela munstret aquas.

Voluat & assiduos Benaci è gurgite fluctus

Mincius, Andæo pota fluenta seni.

Ipsè perennis eas, superesq; & flumina, & amnes,

Imperium nqrunt æquora & ipsa tuum.

DE AMORE colligente succina in Eridano.

Eridani circum ripas, alnosq; uirentes

Quærit amor tenera succina lecta manu.

Quærenti assurgunt ripæ. Phæithontias arbor

Fundit rore nouo, quæ legat ipse puer.

Dumq; legit, guttæq; manum puer admouet, ora

Exerit è tenui cortice Nympha sua.

Quoq; puer gemmas, totidem legit oscula uirgo,

Ridet amor. ridet conscia Nympha sibi.

Naides ad risum cœunt, mirantur amorem,

Quiq; puer pharetram, telâq; adunca gerat.

Sensit amor, neruumq; manu lunauit, & inquit

Dèq; meis humeris missa sagitta ferit.

Illa uolat, fulsere auræ rutilante fauilla,

Hauerunt uirides tela coruscæ deæ,

Inq; choros,